

patrzeniu emerytalnym lub innych przepisów emerytalnych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do członków rodzin pozostałych po kombatantach i więźniach obozów koncentracyjnych, jeżeli spełniają oni warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej.

4. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia warunki przyznawania lub podwyższania emerytur i rent, o których mowa w ust. 1—3, ich wysokość oraz przysługujące do nich dodatki i inne świadczenia.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1—3, przyznaje bądź podwyższa Minister do Spraw Kombatantów.

Art. 7. Kombatantom i więźniom obozów koncentracyjnych, pozostającym w zatrudnieniu, zwiększa się przysługujący im urlop wypoczynkowy o 10 dni roboczych. Zwiększenie to nie przysługuje, jeżeli osoby te korzystają z urlopu w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych w ciągu roku.

Art. 8. 1. Kombatantom i więźniom obozów koncentracyjnych zalicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależy przyznanie lub wysokość wszelkich świadczeń przysługujących pracownikom od zakładu pracy, okres działalności kombatanckiej oraz okres pobytu w obozach koncentracyjnych.

2. Okresy wymienione w ust. 1 zalicza się w wymiarze podwójnym do okresu zatrudnienia, od którego zależy przyznanie emerytury lub renty.

Art. 9. 1. Kombatanci i więźniowie obozów koncentracyjnych, którzy pozostają w zatrudnieniu, mogą — na swój wniosek — przejść na emeryturę po osiągnięciu 55 lat przez kobiety i 60 lat przez mężczyznę, jeżeli mają okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury.

2. Granice wieku określone w ust. 1 stosuje się również przy ustalaniu prawa do renty kombatantom i więź-

niom obozów koncentracyjnych przekazującym gospodarstwa rolne na własność Państwa.

3. Kombatanci oraz więźniowie obozów koncentracyjnych, pobierający rentę inwalidzką i nie pozostający w zatrudnieniu, mają prawo do zamiany — na swój wniosek — renty tej na emeryturę, jeżeli spełniają warunki, o których mowa w ust. 1.

Art. 10. Prawo do świadczeń pieniężnych określonych w art. 4 ustalają i świadczenia te wypłacają oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Oddziały te wypłacają również świadczenia pieniężne przyznane przez Ministra do Spraw Kombatantów na podstawie art. 6.

Art. 11. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Minister do Spraw Kombatantów, po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, określą w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb ustalania uprawnień do świadczeń określonych w ustawie oraz dowody wymagane do uzyskania tych świadczeń,
- 2) zasady i tryb zaliczania okresów, o których mowa w art. 8.

Art. 12. Minister do Spraw Kombatantów może w szczególnie uzasadnionych wypadkach uznać za uprawnionego do świadczeń określonych w ustawie kombatanta lub więźnia obozu koncentracyjnego, który nie spełnia warunków określonych w art. 1.

Art. 13. Użyte w ustawie określenie „kombatanci i więźniowie obozów koncentracyjnych” oznacza osoby, o których mowa w art. 1.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

187

USTAWA

z dnia 23 października 1975 r.

o udzielaniu poręczeń państwowych.

Art. 1. Rada Ministrów może w imieniu Skarbu Państwa udzielać poręczenia (gwarancji) za zobowiązania wynikające z zagranicznych stosunków finansowych i handlowych:

- 1) banków,
- 2) przedsiębiorstw państwowych i ich zjednoczeń oraz innych państwowych osób prawnych,

3) spółek, w których państwowe osoby prawne posiadają udział wynoszący co najmniej 50% kapitału zakładowego,

4) innych jednostek gospodarki uspołecznionej posiadających osobowość prawną, jeżeli zaciągnięte zobowiązania znajdują dostateczne zabezpieczenie w ich majątku.

Art. 2. Minister Finansów może udzielać poręczenia (gwarancji) za zobowiązania, o których mowa w art. 1, jeżeli kwota zobowiązania nie przekracza 15 miliardów złotych lub równowartości tej kwoty wyrażonej w walucie obcej według kursu specjalnego obowiązującego w dniu udzielenia poręczenia.

Art. 3. Traci moc ustawa z dnia 25 lutego 1948 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. Nr 12, poz. 91).

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

188

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 24 października 1975 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 34, poz. 185) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 47, poz. 280 i z 1975 r. Nr 34, poz. 185) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2) art. 2 i 4 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 34, poz. 185) w brzmieniu:

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

„Art. 2. 1. Zasiłki, do których prawo powstało przed dniem wejścia w życie ustawy, do czasu ustania tego prawa wypłaca się w wysokości wynikającej z dotychczasowych przepisów.

1) art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 47, poz. 280) w brzmieniu:

2. Zmniejszenie wysokości zasiłków wynikające z przepisów art. 1 pkt 2 i 6 stosuje się, jeżeli okoliczności uzasadniające to zmniejszenie nastąpiły począwszy od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 59. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r. — z tym że przepisy art. 24 i 25 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.”

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.”

3. Przepis art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. został oznaczony w jednolitym tekście jako art. 60.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 24 października 1975 r. (poz. 188).

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1974 r.

o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Rozdział I

Przepisy ogólne.

Art. 1. Świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują pracownikom tych rodzinom w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 2. Świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa obejmują:

1) zasiłek chorobowy — w razie niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby,

2) zasiłek wyrównawczy — w razie podjęcia przez pracownika ze względu na stan zdrowia pracy za obniżonym wynagrodzeniem,

3) zasiłek porodowy — z tytułu urodzenia dziecka,

4) zasiłek macierzyński — w okresie urlopu macierzyńskiego,

5) zasiłek opiekuńczy — w razie konieczności osobistego sprawowania przez pracownika opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny,

6) zasiłek pogrzebowy — w razie śmierci pracownika lub członka jego rodziny.